RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 60.639/3
van 9 januari 2017

over

een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de intrafederale mobiliteit van de personeelsleden van de federale diensten naar de diensten in ondersteuning van de rechterlijke macht’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 60.639/3
du 9 janvier 2017

sur

un projet d’arrêté royal ‘relatif à la mobilité intrafédérale des membres du personnel des services fédéraux vers des services qui assistent le pouvoir judiciaire’

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Op 12 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de intrafederale mobiliteit van de personeelsleden van de federale diensten naar de diensten in ondersteuning van de rechterlijke macht'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 december 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frederic EGGERMONT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jan SMETS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 januari 2017.

*

Le 12 décembre 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Justice à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'relatif à la mobilité intrafédérale des membres du personnel des services fédéraux vers des services qui assistent le pouvoir judiciaire'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 27 décembre 2016. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Frederic EGGERMONT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jan SMETS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 9 janvier 2017.

*

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.[1]

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe de mobiliteit van de personeelsleden van de federale diensten naar de diensten van de rechterlijke orde te regelen.

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in het derde lid van artikel 330*quater*, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, gelezen in samenhang met het tweede lid van die bepaling, op grond waarvan de Koning de mobiliteit regelt wanneer een personeelslid van een federale dienst op zijn verzoek, door mobiliteit in een gelijke of hogere klasse of graad, definitief kan worden overgeplaatst naar een hof, een rechtbank, een griffie, een parketsecretariaat of een steundienst.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef kan nog meer specifiek worden verwezen naar het derde (en eventueel het tweede)[2] lid van artikel 330*quater*, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 3

5. Luidens artikel 3, 6°, van het ontwerp mag het betrokken personeelslid om intrafederale mobiliteit te kunnen genieten, niet het voorwerp uitmaken van een tuchtprocedure. Het beginsel van het vermoeden van onschuld houdt evenwel in dat eenieder tegen wie een tuchtvervolging is ingesteld, voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan.[3] Hierop gewezen, verklaarde de gemachtigde:

> "Deze bepaling is ingegeven door het verschil in organisatiestructuur van federale diensten enerzijds, en hoven en rechtbanken en rechtbanken anderzijds, en de verschillende regelingen inzake tucht.

[1] Gelet op de aanhoudende overbevraging van de afdeling Wetgeving en de opgelegde termijn, heeft de Raad van State geen diepgaand onderzoek over elk van de bepalingen van het ontwerp kunnen verrichten, zelfs niet met betrekking tot de genoemde punten. Het advies dient dan ook met dit voorbehoud te worden gelezen.

[2] De delegatie aan de Koning op grond waarvan het ontworpen besluit kan worden genomen, is te vinden in het derde lid van artikel 330*quater*, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, maar omdat dit lid moet worden gelezen in samenhang met het tweede lid van die bepaling, kan ook dat laatste lid in de aanhef worden vermeld.

[3] Zie bijvoorbeeld: RvS 22 mei 2015, nr. 231.316, Stroobants; RvS 29 juli 2016, nr. 235.571, Lagouireh.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Het is een bewarende maatregel, die vermijdt dat een personeelslid zich onttrekt aan een tuchtsanctie door een benoeming via intrafederale mobiliteit.

Ik wijs er bijvoorbeeld op dat de artikelen 406 Ger.W. (voorlopige schorsing) alsook 405*quater* Ger.W. (schorsing van het verzoek tot ontslag bij instelling van een tuchtprocedure) eveneens bewarende maatregelen inhouden, zonder hiermee het vermoeden van onschuld te schenden. Evenzo voorziet het artikel 45bis van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, dat, zodra een tuchtprocedure is ingesteld, het verzoek tot mutatie wordt geschorst tot de tuchtprocedure is beëindigd.

Op deze manier kan de tuchtprocedure afgewerkt worden zoals het hoort en is er geen interferentie door de mobiliteit."

Vraag is of geen analoge bepaling als deze vervat in artikel 45*bis* van het door de gemachtigde genoemde koninklijk besluit van 10 november 2006 'betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel' in het ontwerp kan worden opgenomen.

6. Zoals artikel 3, 7°, van het ontwerp thans is geredigeerd, zijn de erin opgesomde voorwaarden cumulatief, wat uiteraard niet de bedoeling kan zijn en overigens onmogelijk is. De redactie van die bepaling dient derhalve te worden aangepast.[4]

Artikel 4

7. Gevraagd om toelichting omtrent de reden van de uitzondering die is opgenomen in artikel 4 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

"Als uitgangspunt geldt dat een eerste benoeming (werving) veronderstelt dat betrokken kandidaat beschikt over een diploma van desbetreffend niveau.

Benoemingen via bevordering laten toe dat personeelsleden opklimmen naar een hoger niveau op grond van anciënniteit.

Deze bepaling onderlijnt dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving, en de onlosmakelijke geldende diplomavoorwaarde.

Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, volstaat de statutaire ambtsuitoefening op een bepaald niveau (ongeacht de wijze waarop deze werd bereikt) om via intrafederale mobiliteit in een gelijk niveau te worden benoemd.

Concreet verzekert deze bepaling dus dat een personeelslid dat bij een federale dienst zijn ambt heeft bereikt via bevordering (zonder te voldoen aan de diplomavoorwaarden van het hogere niveau) bij de rechterlijke orde eveneens kan benoemd worden in hetzelfde niveau.

Als voorbeeld: een personeelslid van het niveau C bij het federaal openbaar ambt, zonder in het bezit te zijn van een diploma dat toegang geeft tot het niveau B, wordt via een bevorderingsselectie benoemd in het niveau B bij het federaal openbaar ambt. Dit

[4] Waarbij overigens dient te worden vermeden om in de opsomming tussenzinnen te gebruiken, niet enkel om taalkundige redenen, maar ook om bij verwijzing moeilijkheden te vermijden.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

personeelslid zal intrafederale mobiliteit kunnen vragen naar een functie van het niveau B opgenomen in de bijlage I zonder hiervoor aan de diplomavoorwaarde (in dit geval ook niveau B) te voldoen voor de functie van het niveau B bij de rechterlijke orde."

Gelet op deze uitleg is artikel 4 van het ontwerp aanvaardbaar.

Artikel 5

8. Luidens artikel 5 van het ontwerp is de bevoegde overheid niet verplicht om via interfederale mobiliteit de betrekking toe te wijzen die ze voor mobiliteit heeft opengesteld. Wanneer een aanvraag tot mobiliteit werd ingediend, dient de aanvrager evenwel op de hoogte te worden gesteld van de beslissing erover nu die gevolgen heeft voor zijn rechtspositie, wat het best uitdrukkelijk in artikel 5 van het ontwerp wordt bepaald.

Artikel 6

9. De tussenzin die voorkomt na artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp, waarin een inhoudelijke voorwaarde voor mobiliteit wordt geformuleerd, hoort niet thuis in de in artikel 6 van het ontwerp[5] opgenomen opsomming en dient derhalve elders in het ontwerp te worden ingevoegd.

10. Luidens artikel 6, tweede lid, van het ontwerp dient het personeelslid zijn aanvraag voor mobiliteit in overeenkomstig de nadere regels die door de afgevaardigd bestuurder van Selor zijn bepaald. Die bepaling is slechts aanvaardbaar voor zover die "nadere regels" beperkt blijven tot de praktische wijze waarop de aanvraag moet worden ingediend.

Artikel 7

11. Luidens artikel 7, tweede lid, van het ontwerp wordt de erin bedoelde databank bijgewerkt volgens de nadere regels die de afgevaardigd bestuurder van Selor vastlegt. Ook hier kunnen die regels slechts betrekking hebben op louter praktische aspecten.

Artikel 9

12. Luidens artikel 9, derde lid, van het ontwerp beschikt de kandidaat over een termijn om zijn functie op te nemen "overeenkomstig de toepasselijke bepalingen in [lees: van] het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel". Omwille van de rechtszekerheid dient uitdrukkelijk te worden aangegeven om welke bepalingen het gaat.

13. In plaats van het niet opnemen binnen de gestelde termijn van de voor mobiliteit opengestelde functie te verbinden aan de nietigheid van de beslissing over de mobiliteit, wordt in

[5] Waarvan de punctuatie overigens niet correct is.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

de tweede zin van artikel 9, derde lid, van het ontwerp beter geschreven dat de betrokkene zijn recht op mobiliteit verliest wanneer hij de te begeven functie niet opneemt binnen die termijn. Het niet opnemen van de functie heeft immers geen uitstaans met de vraag naar de regelmatigheid van de erover genomen beslissing.

Artikel 12

14. De gemachtigde verduidelijkte als volgt de reden van de afwijking van artikel 46 van het koninklijk besluit van 10 november 2006, waarvan gewag wordt gemaakt in de inleidende zin van artikel 12 van het ontwerp:

> "Deze bepaling onderlijnt dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving.
>
> Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, verzekert deze bepaling gelijkschakeling op niveau van de diverse anciënniteiten, en vermijdt voor het personeelslid nadelige gevolgen heeft met betrekking tot zijn administratieve en geldelijke rechtspositie."

Met deze uitleg kan worden ingestemd.

Artikelen 13 en 14

15. Het is niet duidelijk in welk opzicht de artikelen 13 en 14 van het ontwerp een afwijking inhouden van respectievelijk de artikelen 366, § 3, en 366*bis* van het Gerechtelijk Wetboek. De gemachtigde verklaarde hieromtrent het volgende:

> "Deze bepalingen onderlijnen dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving.
>
> Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, verzekert deze bepaling gelijkschakeling op niveau van de geldelijke en de schaalanciënniteit, en vermijdt voor het personeelslid nadelige gevolgen heeft met betrekking tot zijn administratieve en geldelijke rechtspositie.
>
> In de mate dat artikel 366 § 3 Ger.W. net verwijst naar de berekeningswijze van toepassing voor het federaal openbaar ambt, en in het algemeen zelfs alle openbare diensten als geldelijke anciënniteit worden erkend door werking van de artikelen 363 Ger.W. in zijn geheel, dient deze bepaling hiervan niet af te wijken maar hierbij aan te sluiten.
>
> In de mate dat de weddenschalen in de nieuwe loopbaan voor het openbaar ambt als voor de rechterlijke orde identiek zijn, en de schaalanciënniteit gedefinieerd is in functie van de verwerving van deze weddenschaal, dient artikel 14 niet af te wijken van artikel 366*bis* Ger.W., maar er net bij aan te sluiten.
>
> Deze bepalingen zullen in die zin moeten herbekeken worden."

De genoemde artikelen dienen inderdaad te worden aangepast.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Artikel 19

16. In de Nederlandse tekst van artikel 19 van het ontwerp dient het woord "dag" te worden toegevoegd tussen de woorden "op de eerste" en "van de maand".

*

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites [6].

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de régler la mobilité des membres du personnel des services fédéraux vers des services de l'ordre judiciaire.

3. L'arrêté en projet trouve son fondement juridique dans l'alinéa 3 de l'article 330*quater*, § 2, du Code judiciaire, combiné avec l'alinéa 2 de cette disposition, en vertu duquel le Roi règle la mobilité lorsqu'un membre du personnel d'un service fédéral peut, à sa demande, être transféré par mobilité, définitivement, dans une classe ou un grade équivalent ou supérieur, dans une cour, un tribunal, un greffe, un secrétariat de parquet ou un service d'appui.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Le premier alinéa du préambule peut viser encore plus spécifiquement l'alinéa 3 (et éventuellement l'alinéa 2) [7], de l'article 330*quater*, § 2, du Code judiciaire.

Article 3

5. L'article 3, 6°, du projet, dispose que, pour bénéficier de la mobilité intrafédérale, le membre du personnel concerné ne peut faire l'objet d'une procédure disciplinaire. Or, la présomption d'innocence implique, en principe, que toute personne faisant l'objet d'une procédure disciplinaire est présumée innocente jusqu'à ce que sa culpabilité ait été légalement établie [8]. Interrogé sur ce point, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Deze bepaling is ingegeven door het verschil in organisatiestructuur van federale diensten enerzijds, en hoven en rechtbanken en rechtbanken anderzijds, en de verschillende regelingen inzake tucht.
>
> Het is een bewarende maatregel, die vermijdt dat een personeelslid zich onttrekt aan een tuchtsanctie door een benoeming via intrafederale mobiliteit.

[6] Compte tenu du surcroît de demandes soumises sans cesse à la section de législation et du délai imposé, le Conseil d'État n'a pu procéder à un examen approfondi de chacune des dispositions du projet, pas même en ce qui concerne les points susmentionnés. Il convient donc de lire l'avis sous cette réserve.

[7] La délégation au Roi qui lui permet de prendre l'arrêté en projet est inscrite dans l'alinéa 3 de l'article 330*quater*, § 2, du Code judiciaire, mais puisque cet alinéa doit être combiné avec l'alinéa 2 de cette disposition, ce dernier alinéa peut également être mentionné dans le préambule.

[8] Voir par exemple : C.E., 22 mai 2015, n° 231.316, Stroobants; C.E., 29 juillet 2016, n° 235.571, Lagouireh.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Ik wijs er bijvoorbeeld op dat de artikelen 406 Ger.W. (voorlopige schorsing) alsook 405*quater* Ger.W. (schorsing van het verzoek tot ontslag bij instelling van een tuchtprocedure) eveneens bewarende maatregelen inhouden, zonder hiermee het vermoeden van onschuld te schenden. Evenzo voorziet het artikel 45bis van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, dat, zodra een tuchtprocedure is ingesteld, het verzoek tot mutatie wordt geschorst tot de tuchtprocedure is beëindigd.

Op deze manier kan de tuchtprocedure afgewerkt worden zoals het hoort en is er geen interferentie door de mobiliteit ».

La question se pose de savoir si une disposition analogue à l'article 45*bis* de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 'portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire', cité par le délégué, ne peut être intégrée dans le projet.

6. Tel que l'article 3, 7°, du projet est actuellement rédigé, les conditions qu'il énumère sont cumulatives, ce qui ne peut évidemment être intentionnel et est au demeurant impossible. On adaptera dès lors la rédaction de cette disposition [9].

Article 4

7. Invité à fournir des explications concernant le motif de l'exception contenue à l'article 4 du projet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Als uitgangspunt geldt dat een eerste benoeming (werving) veronderstelt dat betrokken kandidaat beschikt over een diploma van desbetreffend niveau.

Benoemingen via bevordering laten toe dat personeelsleden opklimmen naar een hoger niveau op grond van anciënniteit.

Deze bepaling onderlijnt dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving, en de onlosmakelijke geldende diplomavoorwaarde.

Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, volstaat de statutaire ambtsuitoefening op een bepaald niveau (ongeacht de wijze waarop deze werd bereikt) om via intrafederale mobiliteit in een gelijk niveau te worden benoemd.

Concreet verzekert deze bepaling dus dat een personeelslid dat bij een federale dienst zijn ambt heeft bereikt via bevordering (zonder te voldoen aan de diplomavoorwaarden van het hogere niveau) bij de rechterlijke orde eveneens kan benoemd worden in hetzelfde niveau.

Als voorbeeld: een personeelslid van het niveau C bij het federaal openbaar ambt, zonder in het bezit te zijn van een diploma dat toegang geeft tot het niveau B, wordt via een bevorderingsselectie benoemd in het niveau B bij het federaal openbaar ambt. Dit personeelslid zal intrafederale mobiliteit kunnen vragen naar een functie van het niveau B opgenomen in de bijlage I zonder hiervoor aan de diplomavoorwaarde (in dit geval ook niveau B) te voldoen voor de functie van het niveau B bij de rechterlijke orde ».

[9] Il faudra du reste éviter, à cette occasion, d'utiliser des phrases incidentes dans l'énumération, non seulement pour des raisons linguistiques, mais aussi pour éviter tout problème en cas de renvoi.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Compte tenu de cette explication, l'article 4 du projet peut être admis.

Article 5

8. Conformément à l'article 5 du projet, l'autorité compétente n'est pas tenue d'attribuer par mobilité intrafédérale l'emploi qu'elle a ouvert à cette mobilité. Lorsqu'une demande de mobilité a été introduite, le demandeur doit cependant être informé de la décision prise à ce propos dès lors que cette dernière a des effets sur son statut juridique, ce que l'article 5 du projet devrait prévoir expressément.

Article 6

9. La phrase incidente figurant après l'article 6, alinéa 1er, 1°, du projet, qui formule une condition de fond pour la mobilité, n'a pas sa place dans l'énumération contenue à l'article 6 du projet [10] et doit par conséquent être insérée ailleurs dans le projet.

10. Selon l'article 6, alinéa 2, du projet, le membre du personnel introduit sa demande de mobilité conformément aux modalités définies par l'administrateur délégué de Selor. Cette disposition ne peut être admise que pour autant que ces « modalités » soient limitées à la procédure pratique d'introduction de la demande.

Article 7

11. Aux termes de l'article 7, alinéa 2, du projet la banque de données visée est mise à jour selon les modalités définies par l'administrateur délégué de Selor. Ici également, ces règles peuvent uniquement concerner des aspects pratiques.

Article 9

12. Conformément à l'article 9, alinéa 3, du projet, le candidat dispose d'un délai pour prendre ses fonctions « conformément aux dispositions applicables dans [lire : de] l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'État ». Dans un souci de sécurité juridique, il y aura lieu d'indiquer expressément les dispositions dont il s'agit.

13. Plutôt que de sanctionner le fait de ne pas prendre ses fonctions dans le poste ouvert à la mobilité dans le délai imparti par la nullité de la décision relative à la mobilité, mieux vaudrait prévoir, dans la deuxième phrase de l'article 9, alinéa 3, du projet, que la personne concernée perd son droit à la mobilité lorsqu'elle ne s'installe pas dans la fonction à attribuer dans ce délai. En effet, le fait de ne pas prendre ses fonctions est sans rapport avec la question de la régularité de la décision prise à ce sujet.

[10] Dont la ponctuation n'est du reste pas correcte.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Article 12

14. Le délégué a précisé comme suit le motif de la dérogation à l'article 46 de l'arrêté royal du 10 novembre 2006, mentionnée dans la phrase introductive de l'article 12 du projet :

> « Deze bepaling onderlijnt dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving.
>
> Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, verzekert deze bepaling gelijkschakeling op niveau van de diverse anciënniteiten, en vermijdt voor het personeelslid nadelige gevolgen heeft met betrekking tot zijn administratieve en geldelijke rechtspositie ».

On peut se rallier à ces explications.

Articles 13 et 14

15. On n'aperçoit pas en quoi les articles 13 et 14 du projet dérogent respectivement aux articles 366, § 3, et 366*bis* du Code judiciaire. À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Deze bepalingen onderlijnen dat, ondanks dat benoeming via intrafederale mobiliteit vanuit het oogpunt van de diensten van de rechterlijke orde een eerste benoeming is, deze niet gelijk te stellen is met een nieuwe werving.
>
> Vanuit een breder perspectief van de federale staat als werkgever, verzekert deze bepaling gelijkschakeling op niveau van de geldelijke en de schaalanciënniteit, en vermijdt voor het personeelslid nadelige gevolgen heeft met betrekking tot zijn administratieve en geldelijke rechtspositie.
>
> In de mate dat artikel 366 § 3 Ger.W. net verwijst naar de berekeningswijze van toepassing voor het federaal openbaar ambt, en in het algemeen zelfs alle openbare diensten als geldelijke anciënniteit worden erkend door werking van de artikelen 363 Ger.W. in zijn geheel, dient deze bepaling hiervan niet af te wijken maar hierbij aan te sluiten.
>
> In de mate dat de weddenschalen in de nieuwe loopbaan voor het openbaar ambt als voor de rechterlijke orde identiek zijn, en de schaalanciënniteit gedefinieerd is in functie van de verwerving van deze weddenschaal, dient artikel 14 niet af te wijken van artikel 366*bis* Ger.W., maar er net bij aan te sluiten.
>
> Deze bepalingen zullen in die zin moeten herbekeken worden ».

Les articles précités devront effectivement être adaptés.

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡

Article 19

16. Dans le texte néerlandais de l'article 19 du projet, on insérera le mot « dag » entre les mots « op de eerste » et « van de maand ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT

‡LW-BIBRKEEDJ-GAGDJVT‡